د حضرت میکاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

۱ ۱ د مالِک خُدائ پېغام چې د مورشیت میکاه باندې د یوتام، احاز او حزقیاه د حکومت په دوران کښې نازل شو، چې
د یهوداه بادشاهان وُو. هغه رویا چې هغۀ د سامریه او یروشلم په حقله ولیده. ۲ اے ټولو خلقو تاسو واورئ، اے زمکې
او ټولو خلقو چې په دې کښې یئ، غوږ ونیسئ، مالِک خُدائ پاک دې ستاسو خِلاف د خپل مقدس کور نه ګواهی ورکړی،
۳ ګورئ، مالِک خُدائ راروان دے، هغه په آسمان کښې خپل تخت پرېږدی او د زمکې اوچت ځایونه د پښو لاندې کوی.
۴ غرونه د هغۀ لاندې ویلی کیږی، او وادئ په مینځ شلیږی، څنګه چې موم د اور په وړاندې ویلی کیږی، څنګه چې اوبۀ د
اوچت ځایونو نه لاندې راځی. ۵ او دا هر څۀ ولې پېښ شول؟ ځکه د اِسرائیل د سرکشئ په وجه، آو، دا د ټول قوم د
ګناهونو په وجه وشول. د اِسرائیل د سرکشئ ذمه وار څوک دی؟ سامریه، دا لوئ ښار دے. د یهوداه د بُت پرستئ ځایونه
چرته دی؟ په یروشلم کښې، دا لوئ ښار دے. ۶ نو په دې وجه به زۀ سامریې نه د کنډرو ډېرے جوړ کړم، یو داسې ځائ
چې د انګورو بوټی به په کښې کَرلے شی. زۀ به د دې دېوالونو کاڼی وادئ ته وغورزوم او د دې بنیادونه به ښکاره کړم. ۷
د دې ټول بُتان به ټوټې ټوټې شی، او د هغې د کنجرتوب ټوله ګټه به وسوزولې شی. زۀ به د هغوئ د عبادتخانو ټول بُتان تباه
کړم. ځکه چې هغې دا هر څۀ د خپل کنجرتوب په ګټه حاصل کړی دی، اوس به دا هر څۀ د هغې نه واخستے شی او نورو
کنجرو ته به په مزدوری کښې ورکړے شی.

ژړا او ماتم

۸ په دې وجه به زۀ ماتم وکړم او د غم مرثیه به ووایم، زۀ به پښې ابلې پښې او بربنډ وګرځم. زۀ به لکه د ګیدړ په شان
وکونږېږم او لکه د ګونګی په شان به چغې ووهم. ۹ نو د هغې زخمونه لا علاجه دی. دا یهوداه ته هم راغلو. دا زما د خلقو
نزدې دروازې پورې راورسېدو، تر دې چې یروشلم ته راورسېدو. ۱۰ دا په جات کښې دشمن ته مۀ وایئ، او مۀ ژاړئ. په
بیت‌عفره کښې په خاورو کښې ورغړېږئ. ۱۱ بربنډ او د شرم سره دلته نه تېر شئ، تاسو څوک چې په سفیر کښې
اوسېږئ. هغوئ څوک چې په ضنان کښې اوسېږی هغوئ به بهر نۀ راوځی. بیت‌ایضل په خپله په غم کښې دے، ستاسو د
حفاظت اُمید ختم شو. ۱۲ هغه څوک چې په ماروت کښې اوسېږی او په مایوسئ سره د مدد په طمع دی، ځکه چې د
مالِک خُدائ نه افت نازل شوے دے، او د یروشلم دروازې پورې رارسېدلے دے. ۱۳ تاسو څوک چې په لکیس کښې
اوسېږئ، په آسونو پسې جنګی ګاډئ وتړئ. تاسو د صیون لور دپاره د ګناه سرچینه وئ، ځکه چې د بنی اِسرائیلو جرمونه
هم په تاسو کښې موجود وُو. ۱۴ نو په دې وجه به تاسو موریشت‌جات ته د خُدائ په امانئ تحفې ورکړئ. د اکزیب ښار به
د اِسرائیل د بادشاهانو دپاره دوکه ثابته شی. ۱۵ د مریسه اوسېدونکو، زۀ به یو فتح کوونکے ستاسو خلاف درولېږم. هغه
څوک چې د اِسرائیل مشران دی، هغه به د عدولام غار ته وتښتی. ۱۶ خپل سرونه په ماتم کښې ګنجی کړئ د هغه بچو
دپاره چا نه چې تاسو خوشحاله یئ، خپل ځانونه بلکل ګنجی کړئ، ځکه چې هغوئ به تاسو نه جلاوطن شی.

د انسان بې‌اِنصافی او خُدائ پاک

۲ ۱ افسوس په هغوئ باندې څوک چې د بې‌اِنصافئ منصوبې جوړوی، په هغوئ چې په خپلو کټونو کښې د بدو
منصوبو خوبونه ګوری. د سحر په رڼا کښې هغوئ دا پوره کوی ځکه چې د دې کول د دوئ په اختیار کښې دی. ۲ چې

هغوئ د پټو په لالچ کښې راشی نو قبضه یې کړی، او چې د کورونو په لالچ کښې راشی نو دا ونیسی. هغوئ د خلقو نه خپل
کور په دوکه اخلی، او رشته‌دار د وراثت نه محروموی. ۳ نو په دې وجه مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ د دې قوم خلاف د
تباهئ منصوبه جوړوم، د دې نه به تاسو ځان خلاص نۀ کړئ. تاسو به نور په غرور کښې نۀ ګرځئ، ځکه چې دا به د افت
وخت وی. ۴ په هغه ورځ به خلق تا پورې خندا کوی، هغوئ به تا ته پېغور درکوی د غم په دې مرثیې کښې، ”مونږ مکمل
تباه شُو، زما د قوم ملکیت تقسیم شو. مالِک زمونږ جائیداد اخستے دے او هغه یې غدارانو له ورکړے دے.“ ۵ نو ځکه
په تاسو کښې به هیڅوک د مالِک خُدائ په مجلس کښې نۀ وی چې زمکه په پچه تقسیم کړی.

د دروغو پېغمبران

۶ ”پېشګوئې مۀ کوه،“ د خلقو پېغمبران وائی، ”د دې خیزونو په حقله پېشګوئې مۀ کوه، شرم به مونږ ګېر نۀ کړی.“ ۷
اے د یعقوب قومه، آیا داسې خبره کول په کار دی، آیا د مالِک خُدائ روح غصه دے؟ آیا هغه داسې کارونه کوی؟ آیا زما
کلام ښۀ نۀ دے د هغوئ دپاره د چا لارې چې نېغې دی؟ ۸ تر ننه پورې زما خلق لکه د دشمن غوندې زما خلاف راپاڅی.
تاسو د هغوئ د اوږو نه قیمتی چُوغه وباسئ څوک چې په تاسو باور کوی، او لکه د هغه سړو په شان یې بربنډوئ لکه
څوک چې د جنګ نه راواپس شی. ۹ تۀ زما د قوم ښځې د خپلو ښائسته کورونو نه شړې. تۀ د هغوئ د بچو نه د تل دپاره
زما نعمتونه اخلې. ۱۰ پاڅه دلته نه ځه، ځکه چې دا ستا د آرام ځائ نۀ دے، ځکه چې دا پلیت دے، دا تباه شوے دے،
دلته ستا دپاره علاج نشته. ۱۱ کۀ یو دروغژن او دوکه باز راشی او وائی، ”زۀ به تاسو دپاره د میو او د شرابو پېشګوئې
وکړم،“ هغه به د دې خلقو دپاره بلکل صحیح پېغمبر وی.

د خلاصون وعده کول

۱۲ زۀ به یقیناً تاسو ټول راغونډ کړم، اے د یعقوب اولاده، زۀ به یقیناً د بنی اِسرائیل ژوندی پاتې شوی خلق رایوځائ کړم.
زۀ به هغوئ داسې رایوځائ کړم لکه ګډې چې شپول ته رایوځائ کېږی، لکه چې رمې د خپل څرن ځائ کښې وی، هغه
ځائ به د خلقو نه ډک وی. ۱۳ څوک چې لاره کولاو کړی هغه به د هغوئ نه مخکښې روان وی، هغوئ به دروازې ماتې
کړی او بهر به وځی. د هغوئ بادشاه به د هغوئ نه مخکښې روان وی، مالِک خُدائ به د هغوئ رهنمائی کوی.

مشران او پېغمبران ورټلے شول

۳ ۱ بیا ما ووئیل، غوږ شئ، اے د یعقوب مشرانو، اے د اِسرائیل حکمرانانو. آیا تاسو په اِنصاف نۀ پوهېږئ، ۲ تاسو
چې د نېکئ نه نفرت او د بدئ سره مینه کوئ، څوک چې زما د قوم نه څرمن وباسئ او د هغوئ د هډوکو نه غوښه لرې
کوئ، ۳ تاسو چې زما د قوم غوښې خورئ، د هغوئ نه څرمن وکاږئ او د هغوئ هډُوکی ټوټې ټوټې کوئ، څوک چې
هغوئ لکه د کړی د غوښې په شان ټوکرې کوئ، یا یې لکه د دېګ د غوښې په شان کوئ. ۴ بیا به هغوئ مالِک خُدائ ته
چغه کړی، خو هغه به هغوئ ته جواب ورنۀ کړی. په هغه وخت کښې به هغه خپل مخ د هغوئ نه پټ کړی د هغه بدو عملونو
په وجه چې هغوئ کړی دی. ۵ مالِک خُدائ دا فرمائی چې، هغه پېغمبران چې څوک زما خلق بې‌لارې کوی، کۀ څوک په
هغوئ څۀ وخوری نو هغوئ د امن اعلان کوی، خو کۀ هغه دا نۀ شی کولے، نو دوئ د هغۀ خلاف د جنګ کولو تیارے
کوی. ۶ نو په دې وجه به په تاسو شپه راشی، چې بغېر د رویا به وی، او تیارۀ به راشی چې بغېر د پېشګویی به وی. نمر

به ښکته شي د پېغمبرانو دپاره، او ورځ به د هغوئ دپاره تيارهٔ شي. ٧ رويا کتونکي به وشرمېږي او قسمت ښودونکي به
بې‌عزته شي. هغوئ ټول به خپل مخونه پټ کړي ځکه چې د خُدائ پاک د طرف نه ورته جواب نهٔ ملاوېږي. ٨ خو زهٔ په
خپله د قدرت نه، د مالِک خُدائ د روح نه، او د اِنصاف او د قوت نه معمور يم، چې يعقوب ته خپل جرمونه، او بنى
اِسرائيلو ته خپله گناه وښايم. ٩ دې ته غوږ شئ، اے د يعقوب د قوم مشرانو، او د اِسرائيل د قوم حکمرانانو، څوک چې
اِنصاف نه نفرت کوئ او هغه هر څهٔ غلطوئ چې صحيح وي، ١٠ څوک چې صيون په قتل عام جوړَوئ، او يروشلم په
بدعملۍ جوړَوئ. ١١ د دې حکمرانان په رشوت اخستو عدالت کوي، د دې اِمامان په پېسو تعليم ورکوي، او د دې
پېغمبران په پېسو پېشگوئي کوي، او په مالِک خُدائ د باور کولو دعوىٰ کوي خو په حقيقت کښې په هغهٔ باور نهٔ کوي، او
داسې وائي چې، ”آيا مالِک خُدائ زمونږ په مينځ کښې نهٔ دے؟ په مونږ به هيڅ افت رانهٔ شي.“ ١٢ نو ځکه ستاسو په وجه،
صيون به لکه د پټي غوندې يوه کړے شي، يروشلم نه به د کنډر يو ډېرے جوړ شي، او د خُدائ پاک د کور په غر به گڼ
ځنگل وشي.

د مالِک خُدائ غر

۴ ١ په آخرى ورځو کښې به د مالِک خُدائ د کور غر آباد شي او دا به په ټولو غرونو کښې مشر وي، دا به د غرونو
دپاسه اوچت شي، او د ډېرو قومونو خلق به ورته راشي. ٢ ډېر قومونه به راشي او وائي به، ”راځئ چې بره د مالِک خُدائ
غر ته لاړ شُو، د يعقوب د خُدائ پاک کور ته. هغه به مونږ ته خپلې طريقې وښائي، نو چې مونږ د هغهٔ په لار روان شُو.“
شريعت به صيون نه راوځى، او د خُدائ پاک کلام به د يروشلم نه راشي. ٣ هغه به د ډېرو قومونو په مينځ کښې عدالت
وکړي، او د لرې او نزدې مضبوطو حکومتونو لانجې به فيصله کړي. هغوئ به خپلې تُورې وټکوي او يوې به ورنه جوړې
کړي او د خپلو نېزو نه به د بوټو قينچيانې جوړې کړي. قوم به د قوم خلاف تُوره نهٔ اوچتوي، او نهٔ به هغوئ د جنگ کولو
تربيت حاصلوي. ۴ هر يو کس به د خپل انگور د بوټي لاندې او د خپلو اينځرو د ونو لاندې کښېني، او څوک به هم هغوئ
ونهٔ وېروي. ځکه چې دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائيلى دى. ۵ هر يو قوم به د خپلو معبودانو په نوم روان وي، خو
مونږ به د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک په نوم د تل دپاره روان يُو.

د مالِک خُدائ منصوبه

۶ ”په هغه ورځ،“ مالِک خُدائ فرمائي چې، ”زهٔ به گوډيان راغونډ کړم، زهٔ به جلاوطن شوى راجمع کړم او هغوئ چې ما
ورته غم و درد رسولے وو. ٧ زهٔ به د ماتو گوډو او د هغوئ نه څوک چې جلاوطن کړے شوى دى يوه ډله بچ کړم چې
يو مضبوط قوم ترې جوړ کړم. زهٔ مالِک خُدائ به په هغوئ د هغې ورځ نه واخله د تل دپاره د يروشلم نه حکومت کوم.“
٨ او ترخو چې تهٔ يې، اے د رمې حفاظت کوونکيه، اے د صيون لور مضبوطې قلعې، پخوانے حکومت به تا ته بيا مِلاو
شي، او بادشاهت به بيا يروشلم لور ته مِلاو شي. ٩ تهٔ اوس دومره په چغو ولې ژاړې، آيا ستا بادشاه نشته؟ آيا ستا
مشيران مړهٔ شوى دى، درد تهٔ داسې گېر کړے يې لکه چې ښځه د ماشوم د پېدا کېدو په درد کښې وي؟ ١٠ اے د صيون
لورې، داسې د درد نه چغې او ټوپونه ووهه، لکه چې ښځه د ماشوم پېدا کېدو په وخت وهي، ځکه چې اوس به تاسو خامخا
ښار پرېږدئ او په کولاو ميدان کښې به اوسېږئ. تهٔ به بابل ته لاړه شې، خو تهٔ به هلته بچ کړے شې. هلته به مالِک خُدائ تا
د خپلو دشمنانو د لاسونو نه د تاوان په بدله را آزاده کړي. ١١ نو اوس ډېر قومونه ستا خِلاف راغونډ شوى دى. هغوئ
وائي، ”پرېږدئ چې هغه بې‌عزته شي، او پرېږده چې زمونږ سترگې په شوق سره صيون ته وگوري.“ ١٢ خو دوئ ته د

مالِک خُدائ د سوچونو په نشته، هغوئ ته د هغهٔ د منصوبې په نشته، هغه هغوئ درمند ته لکه د ګېډو په شان راغونډوى.
۱۳ پاڅه او مُلکونه غوبل کړه، اے صيون لورې، ځکه چې زهٔ به تا له د اوسپنې ښکر درکړم، زهٔ به تا ته د پيتلو نوکونه درکړم او تهٔ به ډېر قومونه ټوټه ټوټه کړې. تهٔ به د هغوئ هغه مال چې په ظلم زياتى يې حاصل کړے دے مالِک خُدائ ته وقف کړې او د هغوئ دولت به د ټولې دُنيا مالِک ته پېش کړې.

۵ ۱ خپل فوج راغونډ کړه، اے د فوجيانو ښارې، ځکه چې زمونږ خلاف محاصره شوې ده. هغوئ به د اِسرائيل مشر په چوکې سره په مخ ووهى.

د بيتلحم نه وعده کړے شوے حکمران

۲ خو تهٔ، اے د بيتلحم اِفراته، اګر کهٔ تهٔ د يهوداه په قبيلو کښې وړه يې، خو تا نه به ما دپاره هغه راشى څوک چې به د اِسرائيل سردار وى، د هغهٔ نسب زوړ دے، او د پخوانى زمانې نه راروان دے. ۳ نو بنى اِسرائيل به تر هغه وخته پورې خپلو دشمنانو ته پرېښودلے شى ترڅو چې د يوې اُميدوارې ښځې د ماشوم د پېدا کېدو وخت پوره شى. او چې د هغهٔ نور وروڼه د بنى اِسرائيلو سره د اِتحاد کولو دپاره راواپس شى. ۴ هغه به د خپلو رمو د شپونتوب دپاره ودرېږى د مالِک خُدائ په طاقت سره، د مالِک خپل خُدائ پاک د نوم په رُعب سره. او هغوئ به په امن سره اوسيږى، نو بيا به د هغهٔ عظمت د دُنيا آخرى حدونو ته ورسيږى. ۵ او هغه به د هغوئ سلامتيا سرچينه وى.

خلاصون او سزا

کله چې اسوريان زمونږ په مُلک حمله وکړى او زمونږ په پَخو دېوالونو راواوړى، مونږ به د هغوئ خلاف د قوم اووهٔ مشران، او ورسره اتهٔ حکمرانان هم راوچت کړُو. ۶ هغوئ به د تُورې په زور د اسوريې په مُلک، او د نمرود په مُلک به د تُورې په زور حکومت کوى. هغه به مونږ د اسوريانو نه خلاص کړى کله چې هغوئ زمونږ په مُلک باندې حمله وکړى او زمونږ سرحدونو ته راننوځى. ۷ د يعقوب پاتې شوى خلق به د ډېرو قومونو په مينځ کښې لکه د مالِک خُدائ د رالېږلے شوې پرخې يا په واښو د باران په شان وى، کوم چې د انسان انتظار نهٔ کوى او نهٔ د انسان دپاره ايسارېږى. ۸ د يعقوب پاتې شوى به د قومونو په مينځ کښې وى، د ډېرو قومونو په مينځ کښې، لکه چې شير د ځنګلى ځناورو په مينځ کښې وى، يا لکه چې ځوان شير د ګډو د رمو په مينځ کښې وى، چې دے روان وى نو په پنجه وهل کوى او ماتول کوى، او هيڅ څوک ترې نه ځان نهٔ شى بچ کولے. ۹ تاسو به په کاميابۍ سره په خپلو دشمنانو بريالى شئ، او ټول دشمنان به مو تباه شى.
۱۰ ”په هغه ورځ،“ مالِک خُدائ فرمائى، ”زهٔ به ستاسو آسونه تباه کړم ستاسو په مينځ کښې او ستاسو جنګى ګاډۍ به ختمې کړم. ۱۱ زهٔ به ستاسو د مُلک ښارونه تباه کړم او ستاسو ټولې مضبوطې قلعه ګانې به راوغورزوم. ۱۲ زهٔ به ستا جادوګر تباه کړم او ستاسو په مينځ کښې به فالګر نور نهٔ وى. ۱۳ زهٔ به ستاسو تراشلے شوى بُتان او مقدس کانى ستاسو مينځ نه تباه کړم، تاسو به نور د خپل لاس جوړ شوى څيزونو ته سجده نهٔ کوئ. ۱۴ زهٔ به ستاسو د مينځ نه د اشيرې بُت ستنې راوکاږم او ستاسو ښارونه به تباه کړم. ۱۵ زهٔ به انتقام واخلم په غصه او قهر کښې د هغه قومونو نه چې زما حُکم يې نهٔ دے منلے.“

د خُدائ پاک مقدمه د بنی اِسرائيلو خلاف

۶ (۱) هغې ته غوږ شئ څهٔ چې مالِک خُدائ فرمائی، ودرېږه، خپله مقدمه د غرونو د وړاندې بيان کړه، پرېږده چې غرونه
واورى چې تهٔ څهٔ وائې. (۲) واورئ، اے غرونو، د مالِک خُدائ اِلزام، تاسو غوږ ونيسئ. غوږ شئ، اے د زمکې ابدى
بنيادونو. ځکه چې مالِک خُدائ د خپلو خلقو خلاف مقدمه کړې ده، هغه د بنی اِسرائيلو خلاف جرم لګوی. (۳) ”زما خلقو،
ما تاسو سره څهٔ کړی دی؟ ما په تاسو څهٔ بوج اچولے دے؟ ما له جواب راکړئ. (۴) ما تاسو د مِصر نه بهر راوويستئ،
او ما تاسو د غلامۍ د مُلک نه آزاد کړئ. ما موسىٰ سره د هارون او مريم درولېږل چې ستاسو لارښودنه وکړی. (۵) اے
زما خلقو، هغه وخت رایاد کړئ چې بلق د موآب بادشاه تاسو ته د نقصان رسولو کوشش کولو او بعور د بلعام زوئ څهٔ
جواب ورکړو. رایاد کړئ خپل سفر د شطيم نه تر جِلجال پورې، نو تاسو ته به د مالِک خُدائ د صداقت کارونه معلوم
شی.“ (۶) ”زهٔ د څهٔ سره د مالِک خُدائ د وړاندې راشم او د لوئ خُدائ پاک په وړاندې سجده وکړم؟ آيا زهٔ د هغهٔ په
وړاندې د يو کلن سخو د سوزېدونکو قربانو سره راشم؟ (۷) آيا مالِک خُدائ به په زرګونو ګډانو، او د زيتُونو د تېلو په
زرګونو نِهرونو خوشحاله شی؟ آيا زهٔ خپل وړومبے پيدا شوے ماشوم د خپلو ګناهونو دپاره پيش کړم، او د خپل بدن مېوه
د خپل روح د ګناهونو دپاره؟“ (۸) هغهٔ تاسو ته ووئيل، اے انسانه، چې ښېګړه څهٔ ته وائی، او مالِک خُدائ درنه څهٔ
غواړی، يعنې چې اِنصاف کوئ او د رحم سره مينه کوئ او د خپل مالِک خُدائ سره په عاجزۍ سره تلل کوئ.

د بنی اِسرائيل ګناه او سزا

(۹) غوږ شئ، مالِک خُدائ ښار ته آواز کوی. او ستا د نوم نه يرېدل حکمت دے. ”په هغه چوکه غور وکړئ او په هغهٔ هم
چا چې مقرر کړې ده. (۱۰) آيا زهٔ د بدعمله په کور کښې په بدعملۍ سره ګټلے شوې خزانې هېرې کړم، او هغه کم ناپ تول
چې پرې لعنت شوے دے؟ (۱۱) آيا زهٔ هغه سړے بې‌سزا پرېږدم څهٔ چې په تول کښې بې‌ايمانی کوی، او ورسره د غلط وزن
تيلۍ وی؟ (۱۲) د هغې مالداره خلق ظالمان دی، د هغې خلق دروغژن دی او د هغوئ ژبې د دوکې خبرې کوی. (۱۳) نو بيا
ستاسو د ګناهونو په وجه ما ستاسو تباه کول، او ورانول شروع کړل. (۱۴) تاسو به خوراک وکړئ، خو ماړه به نهٔ شئ، او
ستاسو خېټه به اوس هم تشه وی. تاسو به څيزونه جمع کړئ خو څهٔ به بچ نهٔ کړئ، ځکه چې تاسو څهٔ جمع کوئ هغه به زهٔ
په تُوره ووهم. (۱۵) تاسو به غله وکَرئ، خو فصل به ونهٔ رېبئ، تاسو به د زيتُونو نه تېل وباسئ خو دا به خپل ځان دپاره
استعمال نهٔ کړئ، تاسو به انګورو نه مے وباسئ، خو مے به ونهٔ څښئ. (۱۶) تاسو د عُمری بادشاه خراب قانون او د
اخىاب د قوم ټول خراب رسمونه اختيار کړی دی. نو په دې وجه به زهٔ تاسو بلکل تباه و برباد کړم او نورو خلقو ته به مو
د عبرت يو مثال وګرځوم. څوک هم چې تاسو ګوری ستاسو نه به کرکه کوی او درپورې به مسخرې کوی.“

د بنی اِسرائيلو بدبختی

۷ (۱) زهٔ څومره بدبخته يم، زهٔ د هغه مېوه راټولونکی په شان يم چې د فصل د راټولولو نه وروستو د خوړلو دپاره هيڅ
څيز پيدا نهٔ کړی. نهٔ د انګورو يوه غنچه د انګورو په باغ کښې او نهٔ د اينځر يو تازه دانه چې خپله لوږه ورباندې ماته کړی.
(۲) مؤمنان د دُنيا نه ختم کړے شول، يو نېک هم پاتې نهٔ شو. ټول انسانان په دې انتظار کښې دی چې وينه توئ کړی، هر
يو خپل ورور په جال کښې راګېروی. (۳) د هغوئ دواړه لاسونه په غلطو کارونو کښې تکړه دی، حکمرانان تحفې غواړی،
قاضيان رشوت قبلوی، زورَور هغه حکم کوی چې څهٔ يې خوښ وی. دوئ ټول يو ځائ سازشونه کوی. (۴) د هغوئ د ټولو

نه ښهٔ هم لکه د ازغن بوټي په شان دے، د هغوئ ډېر نېکان د ازغن بوټو د ډېرى نه هم خراب دى. خو ستاسو د فېصلې
ورځ راغلې ده، ستاسو د سزا او وارخطايئ وخت رارسېدلے دے. ۵ په خپل ګاونډى باور مهٔ کوه، مهٔ په خپل دوست
اعتبار کوه. تر دې چې خوک ستا په غېږ کښې اوده کېږى هغې سره هم په خپلو خبرو کولو کښې خيال کوه. ۶ ځکه چې
نن سبا زوئ د پلار بې‌احترامى کوى، او لور د خپلې مور خلاف راپاځى، اِنږور د خپلې خواښې مخالفت کوى. او د سړى
دشمنان به د هغهٔ د خپل کور خلق وى. ۷ خو زهٔ به د مالِک خُدائ په امداد نظر ساتم، زهٔ د خپل خلاصونکى خُدائ پاک
انتظار کوم، زما خُدائ پاک به زما واورى.

بنى اِسرائيل به راوچت شى

۸ ما ته په حسرت سره مهٔ ګوره، زما دشمنه، اګر کهٔ زهٔ غورزېدلے يم، زهٔ به بيا راوچت شم. اګر کهٔ زهٔ په تيارهٔ کښې
ناست يم، خو مالِک خُدائ به زما رڼا وى. ۹ ځکه چې ما د هغهٔ خلاف ګناه کړې ده، نو زهٔ به د مالِک خُدائ قهر
وزغمم، ترڅو چې هغه زما د مقدمې وکالت وکړى او زما حق قائم کړى. هغه به ما بهر رڼا ته راولى، زهٔ به د هغهٔ صداقت
وګورم. ۱۰ بيا زما دشمنان به دا وګورى او دوئ به وشرمېږى، هغه چا چې ما ته ووئيل چې، ”مالِک خُدائ ستا خُدائ
پاک چرته دے؟“ زما سترګې به د هغې بربادى وګورى، اوس به هغه داسې د پښو لاندې شى لکه په کوڅو کښې چې خټې
وى. ۱۱ ستا د دېوالونو جوړولو دپاره ورځ به راشى، په هغه ورځ به ستا سرحدونه لوئ شى. ۱۲ د ډېرو ځايونو نه به خلق
ستا د عزت کولو دپاره راشى د اسور نه واخله د مِصر ښارونو پورې، او د مِصر نه واخله د فرات سيند پورې، او د لرى
سمندرونو او غرونو پورې. ۱۳ زمکه به د اوسېدونکو په وجه او د هغوئ د بدو عملونو په نتيجه کښې د خلقو نه شاړه شى.

دُعا او شُکر ګزارى

۱۴ اے مالِکه، د خپلو خلقو شپونتوب په خپلې لښتې سره وکړه، په خپله برخه رمې څوک چې د زرخيزه زمکې په مينځ
کښې په ځنګل کښې اوسېږى، هغوئ پرېږده چې لکه د پخوا په شان په بسن او جِلعاد کښې وڅرېږى. ۱۵ بيا مالِک خُدائ
فرمائى چې، ”د هغه ورځو په شان کله چې تاسو د مِصر نه راووتلئ، زهٔ به هغوئ ته خپلې معجزې وښايم.“ ۱۶ قومونه به
وګورى او حيران به شى، هغوئ به د خپل ټول زور نه محروم شى. هغوئ به ګوته په خولهٔ ودرېږى او هغوئ به هيڅ نهٔ
اورى. ۱۷ هغوئ به لکه د مار خاوره وخورى، لکه د هغه مخلوق چې په زمکه په سينه ښويږى. هغوئ به په رپېدو بهر د
خپل غارونو نه راوځى، هغوئ به د يرې نه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته راوګرځى او تا نه به يرېږى. ۱۸ ستا په شان
خُدائ څوک دے چې په خپلو غوره شوو کښې د بچ شوو خلقو جرمونه معاف کړى او د هغوئ ګناهونه نظر انداز کوى؟
ستا غصه د هميشه دپاره نهٔ وى، خو تهٔ په رحم ښودلو خوشحالېږې. ۱۹ تهٔ به بيا په مونږ باندې مهربانه شې، تهٔ به زمونږ
ګناهونه د پښو لاندې کړې او زمونږ ټولې بې‌اِنصافئ به د سمندر بېخ ته وغورزوې. ۲۰ او د يعقوب اولاد ته به تهٔ خپل رحم
وښائې، تهٔ به د اِبراهيم اولاد ته رښتونے يې، څنګه چې تا په تېر وخت کښې زمونږ پلار نيکهٔ سره وعده کړې ده.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹